

- диалогизм (умение слушать ребенка, интересоваться ее мнением, развивать межличностный диалог на основе равенства, взаимного понимания и сотворчества);
- личностная позиция (творческое самовыражение, умение отстаивать свою индивидуальность, иметь свое мнение и готовность ее отстаивать, открытость и готовность к взаимодействию).

Любой человек в профессиональной деятельности может достигать все более высоких уровней мастерства, только изменяясь, только осваивая все новые способы деятельности и решая все более сложные задачи. Работая лишь в режиме репродукции, воспроизведения уже освоенных когда-то способов деятельности, высококлассным профессионалом стать невозможно. Всякий, кто стремится достичь высот мастерства, должен осознавать, что путь туда лежит через критическое отношение к себе, тому, что достигнуто, и поиски путей и средств развития своей практики. Без осознания участия в инновационной деятельности как ценности для себя лично, не может быть и высокой готовности к этой деятельности.

Литература

1. Слостенин В.А., Исаев И. Ф., Шиянов Е. Н. Педагогика: Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений /Под ред. В.А. Слостенина. – М.: Издательский центр "Академия", 2002. – 576 с.
2. Слостенин В.А. Педагогика: инновационная деятельность. – М., 1997.
3. Чепель Т.Л. Психологическое просвещение как путь к развитию креативности педагогов и их готовности к инновационной деятельности. -М.,2010.
4. Загвязинский В.И. Педагогическое творчество учителя. – М., 1987.

УДК 37.08

ОСНОВНЫЕ ОСОБЕННОСТИ МЕТОДОЛОГИЧЕСКОЙ И МИРОВОЗЗРЕНЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ ПЕДАГОГА

Булшекбаева А.И.

Казахстан, г. Алматы, Казахский национальный педагогический университет имени Абая

Резюме. В данной статье рассматриваются методологические и мировоззренческие аспекты культуры педагога. Выявлены актуальные особенности методологической и мировоззренческой культуры педагога, их значение для общества и для конкретной личности в связи с обострившимся в новых культурно-образовательных условиях рядом противоречий: между религиозным и светским образованием, религиозным и научным объяснением мира, национальными и общечеловеческими ценностями, между прагматическими устремлениями массового сознания и высокими целями бытия, проповедуемыми философией и искусством, разнонаправленными влияниями семьи, школы, средств массовой информации и др.

Ключевые слова. Культура, культура личности, педагог, методологическая культура педагога, мировоззренческая культура педагога.

THE MAIN FEATURES OF THE TEACHER'S METHODOLOGICAL AND WORLD OUTLOOK CULTURE

Bulshekbayeva A.I.

Kazakhstan, Almaty, Kazakh National Pedagogical University named after Abai

Summary. In given article methodological and world outlook cultures of the teacher are considered. It is revealed actual features of methodological and world outlook culture of the teacher for societies and for the concrete person in connection with the number which has become aggravated in new cultural-educational conditions of contradictions: between religious and secular education, a religious and scientific explanation of the world, national and universal values, between pragmatism both aspirations of mass consciousness and the high purposes of life preached by philosophy and art, differently directed influences of a family, school, mass media, etc.

Keywords. Culture, culture of personalities, teacher, methodological culture of the teacher, world outlook culture of the teacher

В настоящее время наиболее важной проблемой в области образования является подготовка человека, который ведет активный образ жизни и способен при этом эффективно решать различные жизненные и профессиональные задачи.

Учитель - создатель будущего общества. Высокое положение государства на мировом уровне является проявлением работы учителя. Уровень педагогического процесса зависит от теоретической и практической подготовки учителя. В этой связи формирование методологической и мировоззренческой культуры учителя стало одним из актуальных вопросов гуманизации жизни общества. Культура обобщает результаты творческой деятельности человека, улучшает духовно-практические силы и формирует его с точки зрения творческой личности [1].

Определяя сущность понятия культуры личности, многие авторы говорят о «высоком уровне развития жизненных сил человека и его методах создания и использования материальных и духовных ценностей»[2].

Воспитание молодых людей с глубокими знаниями, интеллектом, духовностью, познавательными способностями и творческим потенциалом - главная проблема системы образования. Изменения в знаниях последних лет требуют изучения опыта, накопленного в педагогической науке и рационального использования на практике. Таким образом, для учителя важно развивать методологическую и мировоззренческую культуру.

Методологическая культура является основным механизмом саморазвития учителей. На наш взгляд, определение методологической культуры учителя проявляется в когнитивных целях и практической деятельности.

Глобальное мировоззрение - сложное явление в духовной жизни человечества и общества. Это набор взглядов, идей, ценностей и позиций. В то же время при его поддержке организуется человеческая деятельность, определяются жизненные позиции человека, и его деятельность целенаправленно организована [7].

Целью формирования методологической и мировоззренческой культуры педагога является:

- первая - дидактическая деятельность: нормативный аспект путем изучения мировоззрения народа Казахстана, обеспечения социальных потребностей общества; определение образовательного потенциала методологии и мировоззрения на основе традиций общественного сознания и народной педагогики; эффективное использование перспектив, подходов к процессу образования и развития в контексте личностного развития; определение форм и способов использования прогрессивных идей полиэтнической педагогической культуры и т. д.;

- вторая - деятельность на основе менталитета: изучение жизни, культуры и истории людей, проживающих в государстве Казахстан; понимание особенностей менталитета общества; обеспечение ценности национальных педагогических материалов, используемых в педагогическом процессе; исследование глубинных «корней» мировосприятия в мире;

- третья - эвристическая и познавательная деятельность, которая дает учителю опыт. Это не только адекватное содержание учебных материалов, но и основной инструмент для совершенствования и преподавания методологической и мировоззренческой культуры учителя;

- четвертая - конструктивная и управленческая функции: она обеспечивает выбор и структуру учебных материалов в соответствии с их возрастными и личностными особенностями и формирует соответствующие критерии их оценки;

- пятая - критика: способность учителя реализовывать набор педагогических материалов, изучать и уважать культуру и историю многонационального народа Казахстана и обеспечивать исторические, культурные и моральные реалии этих этнических ценностей;

- шестая - диагностическая служба: полноценные исследования и разработки будут долгосрочной стратегией непрерывного совершенствования национальных ценностей на разных уровнях образовательной политики;

- седьмая - социально-генетическая деятельность: данные, собранные по каждой нации, в частности, изучают социально-генетические факторы формирования и развития этноса и его народной педагогики; пути и условия создания потенциала объектов, которые станут специальной подготовкой для этнических групп, проживающих в многонациональных странах; сравнительный анализ педагогических традиций народов Казахстана.

По мнению В.А. Сластина, ключевым показателем профессиональной подготовки педагога является педагогическая направленность личности как потребность в педагогической деятельности. Многие исследования показали, что интерес к педагогическим потребностям является многогранным процессом и формируется поэтапно [8].

Этап 1 - отношение к педагогической деятельности;

Этап 2 - стремление к сознанию педагогической работы;

Этап 3 - сознательное восприятие формы и содержания педагогической деятельности;

Этап 4 - постоянное стремление заниматься педагогической деятельностью;

Этап 5 - необходимость выбора действия [8].

Педагогическая деятельность - это процесс формирования личностной ориентации и ее пиковых целей с педагогическими навыками. Как показала практика, потребности, интересы педагога развиваются в практических действиях.

Теоретический анализ показал, что основные этапы в развитии методологической и мировоззренческой культуры учителей можно резюмировать следующим образом: [9]

Этап 1 - разработка компонента когнитивной оценки;

Этап 2 - формирование компонента эмоциональных потребностей;

Этап 3 - формирование мотивационно-ценностных компонентов;

Этап 4 - разработка когнитивно-творческих компонентов.

Таким образом, процесс развития методологической и мировоззренческой культуры учителей осуществляется последовательно и его эффективная организация является на современном этапе очень важной.

Литература

1. Российско-казахский пояснительный словарь: Педагогика / Павлодар: НКО «ЭКО». 2006.
2. Хмель Н.Д. Теоретические основы профессиональной подготовки учителей.
3. Розанов В.В. Улучшение сумерек. М: Педагогика, 1990.
4. Сластенин В.А., Тамарин В.Е. Учитель методической культуры // Современная педагогика. 1990. № 7.
5. Краевский В.В., Полонский В.М. Методология для педагога: теория и практика. - Волгоград: Перемена, 2001.

6. Полонский В.М. Он / она «живет методологией»? // Методология педагогики. Гл.2. Результат 5. - Педагогика, 1998. - с.89-91.
7. Азархин А.В. Интернационализация и эстетическое развитие личности. Киев, Наукова Думка, 1990. 191 с.
8. Слостенин В.А., Николаев В.А. Учитель этнопедагогической культуры. М.: Магистр, 2000г. 207 с.
9. Силаева Е.Г. Этическая культура личности // Педагогическое образование и наука. 2005. №5. - В 21-24.

ПЕДАГОГТЫҢ ӘДІСНАМАЛЫҚ ЖӘНЕ ДҮНИЕТАНЫМДЫҚ МӘДЕНИЕТІНІҢ НЕГІЗГІ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ

Бұлшекбаева А.И.

*Қазақстан Республикасы, Алматы қаласы,
Абай атындағы Қазақ ұлттық педагогикалық университеті*

Түйінді сөздер: мәдениет, жеке тұлғаның мәдениеті, педагог, педагогтың әдіснамалық мәдениеті, педагогтың дүниетанымдық мәдениеті.

Қазіргі уақытта білім беру саласының маңызды мәселесі - белсенді өмірлік көзқарасы бар, әртүрлі өмірлік және кәсіби міндеттерді жеке шеше алуға қабілетті тұлғаны даярлау болып табылады.

Педагог қоғамның болашағын жасаушы. Мемлекеттің дүниежүзілік деңгейде шоқтығының биік болуы педагог еңбегінің көрінісі, сондықтан да педагогикалық үрдістің жоғары дәрежеде болуы педагогтың теориялық және практикалық даярлығына байланысты. Қоғам өмірін ізгілендіруде де педагогтың әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениетін қалыптастыру көкейкесті мәселенің біріне айналған.

Мәдениет - адамның шығармашылық іс-әрекетінің нәтижелерін жинақтайды, рухани-практикалық күштерін жетілдіреді және оны шығармашылық тұлға тұрғысынан қалыптастырады [1].

Жеке тұлғаның мәдениеті ұғымының мәнін анықтау барысында Н.Д.Хмельдің «адамның мәнді күштерінің дамуының жоғары деңгейі мен оларды материалдық және рухани құндылықтарды жасау мен тұтыну бойынша жүзеге асыру тәсілдері» делінген анықтамасын негізге ала отырып, бұл «адамның қолынан келетін және игеруге тиісті адамзаттың ғасырлар бойы жасаған ең жақсыларына тәрбие арқылы қол жеткізуінің, оларды бойға сіңірудегі адами жетілуінің дәрежесі» деп түсінеміз [2].

Бүгінгі қоғам жағдайында терең білімді, ой-өрісі, рухани-адамгершілігі, танымдық қабілеті жетілген, ұдайы шығармашылық ізденісте жүретін жастарды тәрбиелеу – білім беру жүйесінің негізгі мәселесі. Бұл ғасырлар бойы адамзат жинаған тәжірибені жастарға жеткізетін педагогтардың алдына қойылатын талап деңгейлерін айқындап алуды қажет етеді. Соңғы жылдардағы білім саласындағы өзгерістер педагогика ғылымында қордаланған тәжірибені зерттеп-зерделеп, практикада тиімді пайдалануды талап етіп отыр. Ендеше, педагог өз бойында әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениетті қалыптастырғаны абзал.

Педагогтың әдіснамалық мәдениеті – мұғалімнің ғылыми-педагогикалық дайындығы мен тәжірибелік іс-әрекеті арасындағы қарама-қайшылықтарды шешу дәрежесін бейнелейтін, оның педагогикалық іс-әрекет пен тәрбие қатынастарының субъектісі ретіндегі тұтас тұлғасының мәнді сипаттамасы [1].

Жаңа педагогикалық тәжірибе, танымдық және практикалық іс-әрекет бар жерде әдіснамалық мәдениетте бар. Әдіснамалық мәдениет педагогиканың теориясы мен практикасында шынайы және ғажап шешім қабылдауға себепкер болады. Педагогикалық үрдісте болатын қиындықтарды шешуде педагогтың әдіснамалық мәдениеті көмекке келеді. В.В.Розанов кездесетін қиындықтарды мәдениеттің ерекше негізі деп көрсеткен. Бұндай жағдайда педагог жаңа ұстанымдарға сүйеніп, өзінің педагогикалық іс-әрекетінде пайдалана алуы тиіс. Бұл педагогтың әдіснамалық мәдениетінің жоғары көрсеткіші [3].

Педагогтардың әдіснамалық мәдениеті екі салада көрініс табады (оқуға үйретуде, жаңа білімді іздестіруге үйретуде); философиялық, жалпы-ғылыми және нақты-ғылыми деңгейге сәйкес қалыптасқан әдіснамалық білім болмай, біртұтас әдіснамалық мәдениет болмайды; мұғалімнің әдіснамалық мәдениетін қалыптастыру технологиясы оны даярлаудағы ерекшеліктерді ескеруі қажет, өйткені бұл педагогтарды даярлауда мәселелік тапсырманың ерекше түрін болжайды. Әдіснамалық мәдениет пен қатар педагог үшін дүниетанымдық та мәдениеттің маңызды екенін жоғарыда айттық.

Ғалымдар В. А. Слостенин мен В. Э. Тамарин өз зерттеулерінде педагогтың әдіснамалық мәдениетіне білімділік және біліктілікпен қатар психологиялық-педагогикалық білімдердің бірлігі, педагогикалық жағдайлардан шыға білу, өзіндік педагогикалық сананың болуы, педагогикалық рефлексияның қажеттігі, танымдық қызмет, танымдық қызметтің нәтижелерінің болуы, педагогикалық үрдістегі тиімді іс-әрекеттер, дүниетанымдық көзқарастың болуын көрсеткен [4].

Әдіснамалық мәдениет – педагогтың өзін-өзі дамытуының негізгі тетігі. Біздің ойымызша педагогтың әдіснамалық мәдениетін анықтау ол танымдық мақсаттар мен практикалық іс-ірекетте көрінеді.

В. В. Краевский білім мазмұны бойынша мәдениеттану моделін ұсынды. Бұл модельде білімді әлеуметтік-мәдени прогреспен сабақтастыру идеясы көтерілді. Ол компонентті бөліп көрсетті: өмір шындығының әр түрлі салалары туралы білім жинау тәжірибесі, әрекеттің белгілі тәсілдерін орындау

тәжірибесі, шығармашылық қызмет тәжірибесі және адам әрекетінің нысандары мен құралдарына эмоционалдылық құндылық қатынас тәжірибесі. Осы жүйе арқылы алған білім педагогтың өмірлік дағдысын қалыптастырудың тетігіне айналады [5].

В. М. Полонскийдің зерттеулері бойынша педагогтың әдіснамалық мәдениеті оның дүниетанымдық көзқарастарымен тығыз байланысты. В.М.Полонский әдіснамалық мәдениеттің өлшемдері мен сапаларын, оны жүзеге асыру тәсілдерін және педагогтың ғылымдағы орнын анықтаған. Ендеше, әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениет кіріккен бірін-бірі толықтыратын үрдістер [6].

Дүниетанымдық мәдениет - педагогтың жеке кәсіби сапасы ретінде өзекті де табысты және қазіргі заманғы ерекше үздік белгілерінің бірі болып табылады.

Дүниетанымдық мәдениет - педагогтың тұлғалық құрылымының элементі ғана емес, оның кәсіби педагогикалық құрылымын байытудың және қалыптастырудың ең қажет факторы.

Жалпы дүниетаным адамзат пен қоғамның рухани өміріндегі күрделі құбылыс. Оның қолдауымен адамзат қызметі ұйымдастырылған және реттелген сипатқа ие. Ол көзқарастар, ойлар, идеялар, құндылықтар мен ұстанымдар жиынтығы болып табылады. Сонымен бірге, адамзаттың өмірлік позициялары айқындалып, қызметі мақсатты түрде ұйымдастырылады [7].

Әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениеттің мынадай қызметтерін жүзеге асыру мақсаты алға қойылады:

- **біріншісі, дидактикалық қызметі:** қоғамның әлеуметтік сұранысын қамтамасыз ететін Қазақстан халықтары дүниетанымын зерттеу, білім беру жүйесіне енгізу арқылы орындау мен үйренудің нормативті өлшемі; қоғамдық сана мен халықтық педагогика дәстүрі негізінде әдіснама мен дүниетанымның білімдік-тәрбиелік әлеуетін анықтау; жеке тұлғаны қалыптастыруға негізделген шарттар шеңберіндегі білім беру мен дамыту үрдісіне дүниетанымдық көзқарастың қайнар көзін, әдіс-тәсілдерін тиімді пайдалана білу; полиэтникалық педагогикалық мәдениеттің прогрессивтік идеяларын пайдаланудың формалары мен жолдарын белгілеп нақтылау, т.б.

- **екіншісі, менталитет түзуші қызметі:** педагогқа Қазақстан мемлекетінде тұратын әрбір халықтың тұрмыс-салтын, мәдениеті мен тарихын зерттеуге; адамзат қауымдастығының менталитеттік мінез-құлқын үйрену негізінде оның өлшемін көре біліп, ұғынуға; педагогикалық үрдісте қолданылатын ұлттық педагогика материалдарының ділдік құндылықтарын қамтамасыз етуге мүмкіндік береді. Соның арқасында дүниені қабылдау мен сезінудің, дүниені танудың сонау тереңде жатқан «тамырлы» негіздерін нақты зерттеуге болады;

- **үшіншісі, педагогтың сараптамалық тапсырмаларды жүзеге асыруын қамтамасыз ететін эвристикалық-танымдық қызметі.** Ол оқу материалдарының мазмұнын адекватты түрде «бейнелеп» қана қоймай, педагогтың әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениетін жаңартудың және оқыту мен тәрбиелеудің басты құралы болып табылады;

- **төртіншісі, конструктивті-басқару қызметі:** ол оқушылардың жас және жеке ерекшеліктеріне сәйкес оқу материалдарын таңдау мен құрылымдарын қамтамасыз етіп, оны бағалаудың тиісті шарттары мен өлшемдерін құрайды;

- **бесіншісі, сын қызметі:** онда педагогтың педагогикалық материалдар жиынтығын жүзеге асыру мүмкіндігі, көпұлтты Қазақстан халықтарының мәдениеті мен тарихын зерделеп құрметтеу және осы этникалық құндылықтардың тарихи-мәдени-адамгершілік шынайы жетістіктері қамтамасыз етіледі;

- **алтыншысы, диагностикалық қызметі;** бұл жүйелі міндеттің әдеттегідей еместігі және оның қиындығы сол, педагогтың әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениетін қалыптастыру мәселесі бір сәттік, бір күндік үрдіс болмауы дер едік. Сондықтан зерттеу жүйелерін толыққанды ұйымдастырып, қысқа мерзім ішінде ұлттық құндылықтарын үзіліссіз жетілдірудің ұзақ мерзімді стратегиясын мониторингтің әр түрлі деңгейлі жүйесінде қайта өңдеу болмақ.

- **жетіншісі, әлеуметтік-генетикалық қызметінде** әр ұлт бойынша жинақталған деректер іске асырылады, атап айтқанда, этнос және оның халықтық педагогикасының құрылуы мен дамуының әлеуметтік-гендік факторларын үйрену; көпұлтты елдерді мекендейтін этностарды арнайы оқып-үйренуге айналатын объектілерді әлеуеттендірудің жолдары мен шарттары; Қазақстан халықтарының педагогикалық дәстүрлерінің жүзеге асуын салыстырмалы түрде талдау.

Мәселені теориялық жағынан талдау әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениеттің мәселесі жүйелі екендігіне көз жеткізілді. Сол себепті, оның қалыптастыру үрдісі де жүйелі құрылымдық негізінде құрылуы керек.

Әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениеттің даму жүйесін құру оны құраушы кезеңдерге (бөлімдерге) және олардың байланысын көрсетуді меңзейді. В.А.Сластениннің пікірі бойынша, мамандыққа даярлықтың шешуші көрсеткіші-жеке адамның педагогикалық іс-әрекетке деген қажеттілік ретіндегі педагогикалық бағыттылығы болып табылады. Көптеген зерттеулердің нәтежиесінде педагогикалық қажеттіліктер қызығушылық көп қырлы үрдіс екендігіне көз жеткізуге болады [8].

- 1 кезең- педагогикалық әрекетке деген немқұрайлық қатынасы;
- 2 кезең- педагогикалық еңбекке деген санасының ұмтылысы;
- 3 кезең- педагогикалық әрекеттің нысанысы мен мазмұнын саналы қабылдау;
- 4 кезең- педагогикалық әрекетпен айналысуға деген тұрақты ұмтылысы;
- 5 кезең- таңдаған әрекетке деген қажеттілік [8].

Педагогикалық әрекетке жеке адамның бағыттылығының қалыптасу үрдісі және оның шыңы педагогикалық шеберлікпен аяқталады. Практикада байқалғандай, қажеттіліктер, қызығушылықтар нақты практикалық әрекетте дамиды.

Педагогтардың әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениеті дамуының келесі кезеңдерін айтуға болады: [9]

- 1 кезең- когнитивті-бағалаушылық компонентінің дамуы;
- 2 кезең- эмоциональды-қажеттілікті компоненттің қалыптасуы;
- 3 кезең- мотивациялық-еріктік компоненттердің қалыптасуы;
- 4 кезең- когнативті-шығармашылық компоненттердің дамуы.

Осы айтылғандар негізінде педагогтың дүниетанымдық мәдениеті ұғымына «оның дүниетанымдық іс-әрекетке қажетті дүниетанымдық қабілеттерінің, көркемдік-рухани білімі мен практикалық іскерлігінің кіріктірілген тұлғалық сапасы» деп анықтама береміз.

Кез келген мәселені тиімді, дұрыс шеше алатын, еңбек іс-әрекетіне және танымдық іс-әрекетке қабілетті, өзінің әдіснамалық және дүниетанымдық мәдениетін қалыптастырған педагог қашанда қоғам талаптарының сұраныстарына ие мамандар болмақ.

Пайдаланған әдебиеттер тізімі:

1. Орысша-қазақша түсіндірме сөздік: Педагогика / Павлодар: "ЭКО" ҒӨФ. 2006.
2. Хмель Н.Д. Педагогтардың кәсіби дайындығының теориялық негізі.
3. Розанов В.В. Сумерки просвещения. М.: Педагогика, 1990.
4. Сластенин В.А., Тамарин В.Э. Методологическая культура учителя // Современная педагогика. 1990. № 7.
5. Краевский В.В., Полонский В.М. Методология для педагога: теория и практика. – Волгоград: Перемена, 2001.
6. Полонский В.М. Существует ли "живая методология"? // Методология педагогики. Ч.2. Выпуск 5. — М. Педагогика, 1998. — С.89-91.
7. Азархин А.В. Мировоззрение и эстетическое развитие личности. Киев, Наукова Думка, 1990. 191 стр.
8. Сластенин В.А., Николаев В.А. Этнопедагогическая культура учителя. М.: Магистр, 2000 г. 207 стр.
9. Силяева Е.Г. Этическая культура личности // Педагогическое образование и наука. - 2005. - №5. - с. 21-24.

УДК 373.1

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НОВЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ В ВЫСШЕЙ ШКОЛЕ

Елькеева А.Б.

Казахстан, г. Алматы, Казахский национальный педагогический университет имени Абая

Резюме. В статье раскрывается суть понятий «технология», «педагогическая технология», рассматриваются различные подходы к определению педагогической технологии. Использование современных педагогических технологий в учебном процессе вуза положительно влияет на развитие познавательной деятельности студентов, их творческой активности, сознательности, реализует условия перехода от обучения к самообразованию.

Ключевые слова. Инновация, информационная, педагогическая технология.

NEW TECHNOLOGIES USING IN THE PROCESS OF HIGH SCHOOL TEACHING

Yelkeeva A.B.

Kazakhstan, Almaty, Kazakh National Pedagogical University named after Abai

Summary. The article reveals the essence of the concepts "technology", "pedagogical technology", considers various approaches to the definition of pedagogical technology. Use of contemporary pedagogical technologies in the teaching process is a positive idea of the students' creative work, their creative activity, their passion, realizes the condition of the teaching of the learning of self-discipline.

Keywords. Innovation, informational, pedagogical technology.

Из обращения Президента Нурсултана Назарбаева к народу «Казахстан-2030»: «Наша молодая страна растет, растет и растет, наших детей и внуков воспитывают мужчины. Они ответственные, энергичны, сильны и хорошо образованы. Они готовы работать в условиях современной рыночной экономики, сохраняя добрые традиции предков. Они свободно владеют казахским, русским и английским языками, являются патриотами мира, процветания, известной и славной нации своей страны. Будущее молодой страны - это сегодняшние студенты. Идентификация их природных способностей, выявление и реализация их является актуальной проблемой сегодня» [1].

Сегодня проблема педагогической технологии является предметом теоретических и прикладных исследований. Цель педагогической технологии - цель самообразования. Это требует нового, целенаправленного изменения содержания, метода и инструментов традиционного обучения.

Основным фактором развития познавательного интереса студентов является не только передача им знаний и навыков, но и создание учебного процесса, который позволяет учащемуся